Συμπλήοωμα Μηναίου ΤΗι ΙΖ΄ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Άγίου Διονυσίου Άρχιεπισκόπου Αἰγίνης

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σὧσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῆ ζωῆ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Μακάριος οὖ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενὴς Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ'. Απολυτίκιον.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - - **Ήχος α'.** Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἄπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας, σῷζε καὶ βοῶντάς σοι Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαρισμοί. Ἡχος α'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύοιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάοιοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐοανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τοῦ Άγίου. 'Ωδὴ γ'. 'Ηχος α'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Συμπλήφωμα Μηναίου - - -

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Λαμπούνας Πάτεο αἰσθητήοια, τῆς ψυχῆς σου ταύτην ἐτέλεσας, δοχεῖον θείων ἀρετῶν, καταγώγιον Πνεύματος, καὶ ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Άνεπιστρόφως τρίβον Όσιε, τὴν στενὴν καὶ λίαν ἐπίπονον, βαδίσας ἔφθασας αὐτό, ὀρεκτὸν τὸ ἀκρότατον, καὶ πρὸς πλάτος Παραδείσου, κατοικεῖν εἰσελήλυθας.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ό τὰ κουπτὰ γινώσκων Κύοιος, καὶ νεφοοὺς ἐτάζων ὡς γέγοαπται, ποοεγνωκὼς

γνώμης τῆς σῆς, τὸ εὐθὲς καὶ ἀκέραιον, σὲ Ποιμένα προχειρίζεται, Αἰγίνης πανάριστον.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Υπεονικά οὐ μόνον βοότειον, ἀλλὰ καὶ νοῦν πάντα ἀγγελικόν, συγκαταβάσεως τῆς σῆς, Χοιστὲ βάθος τὸ ἄπειρον Θεὸς γὰρ ὢν σάρκα δούλου, ἔρχη νῦν τοῦ ἐνδύσασθαι.

Κανών τοῦ Άγίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - $\mathbf{\Omega}$ δη \mathbf{C}' . \mathbf{H} χος $\mathbf{\alpha}'$. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Βεβαιοῦται ίεφεύς, ὁ Παγκφάτιος σοφέ, μύστην εἶναί σε Θεοῦ· πεπτωκέναι γὰφ αὐτῷ, σὰ εἴφηκας, τὸν θεῖον Ἄρτον, ἱεφουργοῦντί ποτε.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ύωμαλέως τὴν ἰσχύν, συμπατήσας τοῦ δεινοῦ, κοσμοκράτορος ἐν γῆ, νῦν τρυφᾶς ἐν οὐρανοῖς, τὰ ἔπαθλα, τῶν σῶν ἀγώνων, μάκαρ δρεπόμενος.

Δόξα.

Ίκετεύειν ὑπὲο σῶν, εὐλαβῶν συμπολιτῶν, μὴ ἐλλίπης ἐκτενῶς, Διονύσιε Χοιστόν, τὸν Κύοιον σὲ γὰο προστάτην, πάντες κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ή Παρθένος τοῦ τεκεῖν, παραγίνεται σαρκί, ἐν Σπηλαίφ Βηθλεέμ, τὸν ἀχώρητον

παντί, δν ἄγγελοι, μετὰ ποιμένων, δοξολογήσουσι.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Απολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῆ πηγῆ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἄγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Τοῦ Ποοδοόμου. Ἡχος β'.

Ποοφῆτα Θεοῦ, καὶ Ποόδοομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σήν, ὡς ὁόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυφός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Απόστολος

Τοῦ Ὁσίου.

Ποοκείμενον. Ήχος δ'. Ποοσευχή των Άγίων Τοιών Παίδων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ότι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἶς ἐποίησας ἡμῖν.

Εβο 13:7-16

Αδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ύμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς άναστροφής, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ είς τούς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οίς οὐκ ἀφελήθησαν οί περιπατήσαντες. Έχομεν θυσιαστήριον, έξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ών γὰο εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ άμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάση διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι# αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ# ἔστιν, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰο θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.

Άλληλούϊα. Ἡχος δ΄. Ψαλμοὶ 43, 33.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α' . O Θεός, ἐν τοῖς ἀσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Άγίου.

Ιωα ι' 9-16

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθη σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εύρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψη καὶ θύση καὶ ἀπολέση· ἐγὼ ἦλθον ίνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Έγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲς τῶν προβάτων ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὖ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος άρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτός ἐστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ύπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κάγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ύπὲς τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἶς ποιμήν.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Άξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ

ήμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

"Υμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. "Ηχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Άσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ τοῦ εν ἁγίοις Πατρός ἡμών Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου, οὖ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς άγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. (Ἀμήν.)

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι ή νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων.